

1329 6. Nov. 1906: 1. Beh. af Lovf. om Toldafgifterne m. m. 1330

ofte er fremhævet, og som jeg ikke skal urgere nærmere, at der dog er Lande endnu, hvor man er bleven ved Værditoldsystemet, og navnlig det med os i saa mange Henseender beslægtede Holland, hvor man er glad ved dette System og ikke paa nogen Maade vil opgive det.

Jeg forstaar saa overmaade godt, at Protektionisterne holde paa Vægttoldsystemet, og lige saa godt forstaar jeg, at Frihandelsmændene, som det næsten overalt er Tilfældet, holde paa det modsatte System.

Naar man spørger, hvorfor Værditoldsystemet tidligt har vundet det danske Venstres Hjerte, er det, fordi det og ene det repræsenterer nogenlunde Retfærdighed i Toldbeskatningen. Den Betragtning, den højtærede Finansminister fremførte eller refererede, at Retfærdigheden skulde brydes derved, at den store Importør er i Stand til at faa sine Varer til billigere Priser, hvorved Værditolden vilde begunstige ham yderligere udover den Begunstigelse, han har ved sin Bedrifts Størrelse og sin Kapital, kan dog umulig spille nogen blot nævneværdig Rolle ved Siden af de store, almindelige Hensyn. Den store Forretningsmand har ikke alene denne Fordel, men tillige andre Fordele i Konkurrencen. Det er naturligvis en af de Fordele, der følge med, men det er ikke nogen, der kan spille nogen videre Rolle. Og at dette Argument ikke i Virkeligheden har ligget Regeringen stærkt paa Sinde, ser man bedst deraf, at i Forslaget om Stempelafgifter af visse spirituose Drikkevarer har man i § 11 netop villet anvende Værditoldsystemet paa et Omraade, hvor det forekommer mig, at der kunde være særlige Betænkeligheder ved det. Der faar nemlig den private Vinimportør sin Afgift bestemt efter Fakturaprisen paa den indførte Vin med et vist Tillæg. Der faar den rige Mand, der kan importere sin Vin selv, altsaa denne Begunstigelse. Der skulde dette Hensyn gøre sig endnu grellere gældende, men der har man sat sig ud over det. Værditoldsystemet frembyder saa store Fordele, at den nævnte Indvending bliver en lille Biting ved Siden deraf.

Naar man fra beskyttelsesvenlig Side altid har været saa ivrig efter at hævde

Vægttoldsystemet, tror jeg, det simpelt hen ligger deri, at al høj Beskyttelsestold maa mere eller mindre indsmugles. Det viser Erfaringen overalt. Kommer man og fremfører raat, om jeg saa maa sige: Fine Filthatte kunne slippe med at svare 7 pCt. af Værdien, men de simple skulle svare 35 pCt., og fine Uldvarer slippe med 5—7 pCt., medens de simple skulle svare 60—70 pCt. af Værdien, er der ikke den Protektionist saa sangvingsk til i Verden, at han tror, at han kan faa noget saadant til at glide gennem noget som helst Lands Lovgivningsmagt. Men med Vægttolden tilsløres alt dette. I Uldvarepositionen, hvor Forholdet for øvrigt endda ikke træder saa grelt frem som i Galanterivarepositionen, og flere andre Steder, faar man en forholdsvis uskyldig Gennemsnitsats paa 17—18 pCt. af Værdien, hvilket ser meget lempeligt og pænt ud, saa længe Procenterne dækkes af Vægttoldens skærmende Kaabe, men falder Værditoldens skarpe Lys derpaa, bliver det aldeles umuligt. Man vilde aldrig i noget som helst Land indføre den Art af Toldsatser.

Og saa har Vægttolden fremdeles den for Protektionismen uvurderlige Fordel, at den giver den høje Told paa de simple og grove Artikler, der altid spille den store Rolle. At faa stor Beskyttelsestold paa de fine Varer og Luksusartikler interesserer ikke Fabrikanten, det er Mængdeartiklerne, Grosset, det gælder om, og det rammes som belyst af Vægttolden. Og en anden meget stor Fordel opnaas der protektionistisk set ved Vægttolden derved, at med den Prisudvikling, som vi have haft — groft set — i Perioden 1863 til nu, og hvor Varepriserne ere sunkne enormt, har der været en stadig og solid Stigning i Toldens Procent i Forhold til Varens Pris. Det havde været aldeles umuligt at opnaa saa herlige Resultater, som, for at tage et Eksempel, Papirtolden udviser. Man kan der ikke sammenligne med Forholdene i 1863. Det kunde ikke lykkes i Toldkommissionen at fremskaffe tilstrækkelige Oplysninger fra 1863, Forholdet vilde da have været endnu grellere, men tager man blot Perioden 1875—1896, gaar Tolden paa almindeligt Trykpapir op fra 18 pCt. til 50 pCt. Og Manufakturhandlerforeningens Toldudvalg oplyser, at